

סיפורי מעשיות

פאר שבת טיש

בעזרת השם יתברך

פרשת עקב

י"ח אב ה'תשפ"ג

שנה 4, גליון 21, (108)

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"ג לפרט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג י"ע.א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, עס איז אמאל געווען אז מען האט געדארפט אנטלויפן פון א מדינה, בשעת מען איז אנטלאפן זענען פארלוירן געווארן אין וואלד צוויי קליינע קינדער, א אינגל און א מיידל פון פיר פינף יאר. די קינדער האבן נישט געהאט קיין עסן, האבן זיי געשריגן און געוויינט צום אייבערשטן, דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט און זיי געשיקט א בלינדער בעטלער. דער בעטלער האט זיי געגעבן ברויט, ווען זיי האבן געוואלט מיטגיין מיט'ן בעטלער, האט דער בעטלער זיי געזאגט מען קען נישט מיטקומען, און ער האט זיי געוואונטשן זיי זאלן אויף זוכה זיין צו זיין אזוי אלט ווי אים.

נאכדעם ווען די ברויט האט זיך אויסגעלאזט האבן זיי ווידער געוויינט צום אייבערשטן, האט דער אייבערשטער נאכאמאל געשיקט א בעטלער. אזוי האט זיך די מעשה איבער גע'חזר'ט זיבן מאל, מיט זיבן בעטלערס; א בלינדער בעטלער, א טויבער בעטלער, איינער וואס שטאמפלט זיינע רייד, מיט א קרומע האלז, מיט א הויקער, אן הענט און אן פיס. שפעטער זענען זיי ארויס פון וואלד, ווען זיי זענען גרויס געווארן האט מען זיי משדף געווען און זיי האבן חתונה געהאט.

ביים 'ערשטן טאג' פון די שבע ברכות האבן זיך די חתן פלה אנגעהויבן בענקען צו דעם בלינדן בעטלער, ווי זיי האבן געבענקט צו אים רופט ער זיך אן: איך בין דא, איך בין געקומען צו אייך אויף דער חתונה, און איך שענק אייך דרשה געשאנק אז איר זאלט זיין אזוי אלט ווי איך, איר מיינט אז איך בין בלינד, איך בין גארנישט בלינד, נאר די גאנצע וועלט איז נישט ווערד איך זאל קוקן אויף איר.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער וואס איז געווען דעם 'צווייטן טאג' פון די שבע ברכות:

אין דעם אנדערן טאג פון שבעת ימי המשחה. האבין זיך די חתן בלה ווידער דערמאנט. אין דעם אנדערן בעמל'ער. וואס ער איז גיווען א טויבער וואס ער האט זיי מחיה גיווען. און האט זיי גינעבין ברויט. און זיי האבין גוויינט און גיבענקט. ווי נעמט מען דא אהער דעם טויבן בעמל'ער וואס ער האט אונז מחיה גיווען. דערווייל. ווי זיי האבין אזוי גיבענקט נאך אים. דערווייל קומט ער אריין. און זאגט איך בין דא. און איז אויף זיי ארום גיפארין און האט זיי גיקושט. און ער האט צו זיי גיזאגט. היינט שענק איך אייך במתנה. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך אז איר זאלט

לעבין. אזוי א תיים טובים (בלזמר א גוט לעבין) אזוי ווי איך. ווארין פריד האב איך אייך גיבענטשט דערמיט. היינט שענק איך אייך מין תיים טובים במתנה גמורה דרשה גישאנק.

די שבועה גרות

דא שטייט א וויכטיגע יסוד, וואס פון דעם אליינס קען מען רעדן און רעדן. די דריי בעטלערס, דער בלינדער בעטלער, דער טויבער בעטלער און דער וואס שטאמפלט זיינע רייד, האבן זיך מורא'דיג אויסגעארבעט נישט צו קוקן קיין שלעכטס, נישט צו הערן קיין שלעכטס און נישט צו רעדן קיין שלעכטס. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן כא) ווען א מענטש איז מקדש די שבועה גרות, ער היט זיינע אויגן, אויערן, נאז און מויל, דעמאלט איז ער זוכה צו האבן א ריינע מח, צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן.

וואס האט דאס מיט מיר?

אבער א מענטש קען טראכטן וואס האט דאס מיט מיר? איך בין אזוי ווייט פון דעם, איך הער אויס אלע שטותים, ליצנות, לשון הרע און רכילות, געבט אונז דער רבי אן עצה, ער זאל טון דאס וואס די חתן פלה האבן געטון, זיי האבן געבענקט צו דעם. זאג פאר'ן באשעפער: "רבוננו של עולם, איך וויל אויף זוכה זיין צו היטן מיינע אויערן, איך וויל אויף זיין א צדיק", וועט ער עס באקומען אלס דרשה געשאנק, ער וועט אויף זוכה זיין צו דעם.

און דער בעטלער רופט זיך אן:

איר מיינט אז איך בין טויב. איך בין נאר ניט טויב. נאר די גאנצע וועלט. מ'רעפט ביי מיר נאר ניט אן אז איך זאל הערן זייער חסרון. ווארין נאר אלע קודות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות. ווארין אימליכער שרייט אויף זיין חסרון. דהיינו אויף דעם וואס סע גייט אים אפ. און אפילו אלע שמחות פון דער וועלט. זענען אלע נאר פון חסרונות. וואס מע פרייט זיך אויף דעם וואס סע איז אים אפ גינאנגען. און היינט האט ער דאס וואס סע איז אים אפגינאנגען.

יעדער איינער רעדט פון חסרונות, אפילו ווען מען רעדט שוין פון א שמחה, איז עס אויף נאר ווייל ביז יעצט האט עפעס געפעלט, צום ביישפיל עס פעלט פון א מענטש קינדער אדער עס פעלט אים געלט, און יעצט איז ער געווארן אויפגעראכטן, ער האט געהאט א קינד אדער פארדינט געלט.

און ביי מיר מ'רעפט די גאנצע וועלט נאר ניט אן. אז איך זאל הערן זייער חסרון, ווארין איך לעב אזוי א תיים טובים וואס סע האט נאר קיין שום חסרון ניט.

די גאנצע וועלט ווי שפילצייג!

מהרא"ש פרענגט אז דער בעל שם הקדוש זכותו יגן עלינו האט געזאגט: 'וועלטעלע וועלטעלע, ביסט נישט ווערד קיין קרעכץ'; מען זעט אז א קינד וויינט זייער שטארק ווען זיין קליינע שפילצייג צעברעכט זיך, אן עלטערער מענטש קוקט אן דעם קינד נאריש, וועגן דעם וויינסטו? עס איז דאך נאר א שפילצייג? אבער דער קינד'ס שכל איז נאכנישט אויפגעבויט, ער וויינט אפילו אויף שפילצייג. ווען א מענטש פארלירט אן עכטע קאר אדער הויז טראכט ער אז דאס איז שוין יא א פארלוס, אויף דעם דארף מען שוין וויינען, אבער דער צדיק וואס לעבט מיט'ן אייבערשטן קוקט אן די גאנצע וועלט ווי שפילצייג, די גאנצע וועלט איז נישט ווערד א קרעכץ, אלע זאכן זענען נארישקייטן. דאס האט דער טויפער בעטלער געזאגט: "איך לעב אזא חיים טובים אז איך זע נישט נישט קיין שום חסרון אין די גאנצע וועלט".

אין איך האב א הכנסת ררוף אז איך לעב חיים טובים, פון דער מדינה פון עשירות. און זיין חיים טובים איז גווען. ער האט געגעסן ברויט און גיטרינקען וואסער. (האט ער זיי דערציילט) באשר סע פארהאנדן א מדינה וואס אין איר איז גרויס עשירות. זיי האבן גרויסע אוצרות.

די גרויסע צדיקים זענען מקנא

דער מדינה מיט די גרויסע אוצרות און עשירות גייט ארויף אויף די וועלט, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן נח): "רנח העולם הזה אין לשעור", מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס מען קען אלץ פארדינען בזה העולם. אפילו די גרויסע צדיקים נאך זייער הסתלקות זענען מקנא א איד וואס לעבט, ווייל ער קען נאך מאכן א ברכה און קען נאך קומען דאווענען אין שול, וואס זיי האבן דאס שוין נישט.

אמא"ר זענען זיי זיך צום אויף גיקומען די עשירים. האט זיך אטליכער אנגעהויבן צו פארומען מיט זיין חיים טובים. ווי אזוי ער לעבט חיים טובים. און אטליכער האט דערציילט. דער סדר פון זיין חיים טובים.

די עשירים זענען מרמז אויף די צדיקים, דערער איינער האט זיך פארקומט מיט זיין דרך ווי אזוי ער דינט דעם אייבערשטן.

האב איך מ'ך אנגירונגן.

דאס איז דער הייליגער רבי. רבי נתן זכרוננו לברכה האט אמאל געזאגט: "די אלע זיבן בעטלערס זענען איין מענטש, דאס איז דער הייליגער רבי אליינס, די זיבן זאכן זענען די 'זיבן בחינות' צו וואס דער רבי האט זוכה געווען".

און האב גיזאגט צו זיי (דהיינו דער טויפער בעטלער וואס ער דערציילט דאס אלץ) איך לעב חיים טובים בעסערע פון אייך. וואו ראה. ווארין אז איר לעבט חיים טובים העלפט זע דער מדינה.

דער סימן פון א מענטש וואס לעבט א חיים טובים איז אז ער וויל העלפן א צווייטן, ער גייט 'הפצה', ער איז עוסק אין מחזק זיין אידישע קינדער.

ווארין סע פארהאנדן א מדינה וואס זיי האבן גיהאט א נארטון אין אן דעם נארטון איז גווען פירות וואס זיי האבן גיהאט אלירליי טעמים וואס אין דער וועלט. און זיי האבן גיהאט אלירליי ריחות וואס אין דער וועלט. און סע דארט גווען אין דעם נארטון אלירליי מראות. וואס פאר א פארב און אלע קוויטן וואס אין דער וועלט. איז אלץ גווען דארט אין דעם נארטון.

'קווייטין' - מיינט בלומען.

און סע גווען איבער דעם נארטון איין א גראדניק (דהיינו דער וואס ער זעהט צו דעם נארטון), פלעגט די מדינה צו לעבן חיים טובים דארף דעם נארטון.

דער גראדניק גייט ארויף אויפ'ן צדיק וואס געבט אכטונג אויף אידישע קינדער, און דורך דער צדיק לעבט די גאנצע וועלט א חיים טובים.

איז דארט דער אנגראדניק פארפאלן גווארין. מילא וואס סע איז דארט דא אין דעם נארטון. מוז בוודאי שוין נאר צו נישט ווערן ווארין סע איז זיך שוין ניט דא דער אנגראדניק. וואס ער זאל דעם נארטון צו זעהן און זאל זיך פארין ארום אים וואס מע פארדארף ארום דעם נארטון צו טאן.

דער גראדניק איז פארפאלן געווארן - מיינט אז דער צדיק איז באהאלטן פון די וועלט, אלע רעדן אויף אים און שפעטן פון אים.

לושמור.

'לושמור' - מיינט אבער.

זיי ווארטן נאך גיקאנט לעבן פון די ספיתום פון דעם נארטון (דהיינו פון דער ווידער וואקסונג. דהיינו דאס וואס סע וואקסט אין א נארטון אלץ פון דעם וואס סע פארט אראפ).

איז אנגינקען א מלך אבנר (בלומר איין אום דערפארמיקער) אויף דער מדינה און דער מלך האט זיי נאר ניט גיקענט טאן.

דער מלך אבנר איז דער סמ"ך מ"ם. דער סמ"ך מ"ם קען גארנישט שלעכטס טון פאר אידישע קינדער.

איז ער גינאנגען און האט זיי פלויא גימאכט די חיים טובים פון דער מדינה וואס זיי האבן פון דעם נארטון. און ניט ער האט פלויא גימאכט דעם נארטון. נאר ער האט איבער גילאזט אין דער מדינה. דריי פתות קנעכט. און ער האט זיי אן גיזאגט. אז זיי זאלן טאן דאס וואס ער האט זיי גיהייסן. און דורך דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן. דאס וואס דער מלך האט זיי גיהייסן. דורך דעם. האבן זיי פלויא גימאכט דעם טעם. ווארין דורך דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן. דורך דעם האבן זיי גימאכט. אז ווער סע וועט וועלן פילן א טעם. זאל דאס האבן א טעם פון גבילה.

דורך די עבירה וואס דער סמ"ך מ"ם האט זיי געהייסן טון האט מען פארלוירן דעם טעם, מען האט אנגעהויבן שפירן א טעם פון גבילה.

און אזוי האבן זיי פלויא גימאכט דעם ריח אז אלע ריחות זאלן האבן א ריח פון חלבנה. און אזוי האבן זיי פלויא גימאכט די מראה. ווארין זיי האבן גימאכט. אז סע זאל זיין טונקל אין די אויגן. אזוי ווי סע איז אז סע וואלקינדק.

מען הערט אלץ מענטשן רעדן זיך אפ אז זייער לעבן איז זיי לאנגווייליג, עס איז זיי נישט אינטערעסאנט, עס איז אזוי ווי פארוואלקענט, - דאס אלעס קומט פון די עבירה וואס דער רבי וועט פאלד זאגן אז די עבירה מאכט אז עס זאל ווערן טונקל פאר די אויגן.

(דאס האבן די דריי פתות קנעכט אלץ אנגארפעט אין דער מדינה דארף דעם וואס זיי האבן דארט גיטאן וואס דער מלך האט זיי גיהייסן בנ"ל). היינט אז איר לעבט חיים טובים העלפט זע דער מדינה. (אזוי זאגט אלץ דער טויפער בעטלער צו דער מדינה פון עשירות וואס זיי האבן זיך פארקומט אז זיי לעבן חיים טובים בנ"ל). און איך זאג איך אז

איר וועט זיי ניט העלפן. וועט עס איך איך שאטן. (דהיינו דאס וואס ביי דער מדינה איז פלײא געווארן די מראה און דער טעם און דער ריח. דאס וועט איך איך דער לאנגען).

האבן זך אויף געהויבן די עשרים ה"פ. און זענען געגאנגען צו דער מדינה און איך בין אויך מיט זיי געגאנגען. און אויף דעם וועג האבן זיי אויך גילעבט אימליכער זיין חיים טובים ווארן זיי האבן געהאט אנארות פנ"פ. ווי זיי זענען געקומען נאהנט צו דער מדינה. האט אנגעהויבן ביי זיי אויך פלײא צו ווערן. דער טעם און די איבריגע זאכן האבן זיי דערפילט אז סע איז ביי זיי פלײא געווארן. האב איך מיך אנגערופן צו זיי. מיינדיק היינט אז איר זענט נאך ניט ארין געגאנגען און דער מדינה. איז שוין ביי אויך פלײא געווארן דער טעם און די מראה און דער ריח. ווי וועט שוין זיין. אז איר וועט אהן ארין גיין. און מכל שכן ווי קאנט איר זיי נאך העלפן. האב איך געזען מיין פרויט און מיין וואסער.

דער רביניס פרויט און וואסער

דער רבי האט זיי געגעבן זיין פרויט און וואסער דאס גייט ארויף אויפן רביניס חידושי תורה מיט התחזקות.

און האב זיי געגעבן. האבן זיי גיפילט אין מיין פרויט און וואסער אלע טעמים (און אלע ריחות וכו') און סע איז ביי זיי פאררעכט געווארן וואס סע איז ביי זיי פלײא געווארן. (דהיינו דער טעם און די מראה און דער ריח).

און יענע מדינה. דהיינו די מדינה וואס ביי זיי איז געווען דער גארטן (וואס ביי זיי האט מען פלײא געמאכט דעם טעם וכו' פנ"פ) האבן זיי זיך אנגעהויבן ארום צו קומן אז זיי זאלן פאר רעכטן די מדינה וואס ביי זיי איז פלײא געווארן דעם טעם וכו' האבן זיי זיך מילשט געווען. באשר סע איז פארהאנדן א מדינה פון עשירות (דהיינו טאקע די מדינה פון עשירות הנה"ל וואס דער בעמלער האט מיט זיי גישמוסט פנ"פ) איז זיי גיפעלן (דהיינו דער מדינה וואס דער גארטן איז דארטן געווען איז זיי גיפעלן) אז דער אנגראדניק זייערער וואס ער איז פארפאלן געווארן (וואס דורך אים האבן זיי גילעבט חיים טובים) איז ער פון איין שורש מיט דער מדינה פון עשירות. וואס זיי לעבן אויך חיים טובים. איבער דעם איז זיי גיפעלן די עצה. אז זיי זאלן שיקן צו דער מדינה פון עשירות. זיי וועלן זי פונדראי העלפן. האבן זיי אזוי גיטאן. און זיי האבן גישקט שלוחים צו דער מדינה פון עשירות. זענען די שלוחים געגאנגען האבן זיי איינס דאס אנדערע באגעניגט. (דהיינו די שלוחים האבן זיך באגעניגט מיט דער מדינה פון עשירות אויף דעם וועג. ווארן די מדינה פון עשירות האט זיך צו זיי געוואלט גיין פנ"פ) האבן זיי גיפרענט די שלוחים וואס הוין גייט איר. האבן זיי געשפערט מיר גייען צו דער מדינה פון עשירות אז זיי זאלן אויף העלפן. האבן זיי זיך אנגערופן. מיר זענען דאס אלעין די מדינה פון עשירות. און מיר גייען צו איך. האב איך מיך אנגערופן (דהיינו דער מדינה פון עשירות וואס ער דערצייילט דאס אלעין) צו זיי. איר פאדארפט זיך צו מיר. ווארן איר קאנט זיך ניט גיין אהן און זאלט זיי העלפן פנ"פ. (ווארן אז זיי זענען נאר געווען נאהנט צו דער מדינה האט זיי אלעין שוין אויך גישאט. מכל שכן וכו' פנ"פ) בלב בליבט איר דא און איך וועל גיין מיט די שלוחים. צו העלפן זיי.

בין איך געגאנגען מיט די שלוחים. און בין געקומען אין דער מדינה ארין. בין איך ארין געקומען אין א שטאט ארין. האב איך געזעהן. סע קומען מענטשן. און סע זאגט איינער א ווערטיל. און דערנאך זענען נאך צו געקומען מענטשן ביז סע געווארן א רעדיל מענטשן און זיי האבן געזאגט ווערטילדיק. און זיי האבן גילאכט האב איך מיך צו געהערט וואס שמוסין זיי. האב איך געהערט. זיי ריידן ניבול פה. און דער זאגט א ווערטיל פון ניבול פה. און דער זאגט אביסל איידלער און דער לאכט און דער האט הנאה און דעסט גלייבן אזוי ווי דער שטייגער איז. דערנאך בין איך ווייטער געגאנגען אין איין אנדערע שטאט. (פון דער מדינה) האב איך געזעהן אזוי מענטשן קרייגן זיך. איינער מיט דעם אנדערן. מחמת עפעס א משה ומתן. זענען זיי געגאנגען צום בית דין זיך דדון. האט זיי דאס בית דין גיפסקלט. דער איז זכאי און דער איז חייב. זענען זיי ארום געגאנגען פון דעם בית דין דערנאך האבן זיי זיך ווידער צוקריגט. און האבן געזאגט אז זיי ווילן שוין ניט דאס בית דין נאר זיי ווילן איין אנדער בית דין. האבן זיי זיך אויסגעקליבן איין אנדער בית דין. האבן זיי זיך גילאדן פאר זענעם בית דין. דערנאך האט זיך ווידער צו קריגט איינער פון די דאזיגע מיט איין אנדערן האבן זיי זיך ווידער אויסגעקליבן איין אנדער בית דין. און אזוי האבן זיי זיך דארט ווייטער צו קריגט. דער מיט דעם. און דער מיט דעם. און זיי האבן זיך אויסגעקליבן אלע מאל איין אנדער בית דין. ביז די גאנצע שטאט איז פול געווען מיט בתי דינים. האב איך א קוק גיטאן. האב איך געזעהן. אז דאס איז מחמת סע איז דארט קיין אמת ניט דא. און היינט איז דער משה דין און איז נישא פנים צו דעם. (בלומר ער הנפיש זענעם און פסקלט אים צו) און דערנאך איז יענער נישא פנים אים (בלומר דערנאך פסקלט יענער ווידער אים צו) ווארן זיי נעמען שוחד און סע איז ביי זיי קיין אמת ניט דא.

דערנאך האב איך געזעהן אז זיי זענען פול מיט ניאוף און סע איז דארט זייער פיל ניאוף ביז סע איז שוין נאר ביי זיי געווארן ווי א הימר. האב איך זיי געזאגט. אז דער אפער איז ביי זיי פלײא געווארן. דער טעם און דער ריח און די מראה ווארן דער מלך דער אביר הנה"ל. ער האט ביי זיי איבער גילאזט. די דריי פתות קענעכט הנה"ל. אז זיי זאלן אים גיין און זיי זאלן פלײא מאכן די מדינה. ווארן זיי זענען אום געגאנגען און האבן גירעט צווישן זיי ניבול פה. און זיי האבן ארין גיפראכט ניבול פה אין דער מדינה ארין. און דורך ניבול פה איז ביי זיי דורך דעם פלײא געווארן דעם טעם אז אלע טעמים האבן איין טעם פון נבילה.

ניבול פה

דער רבי זאגט דא אז דורך די עבירה פון ניבול פה. מען קען הערן ווי מענטשן זאגן: "איך האב נישט קיין 'טעם' אין לעבן", ווייל אז מען רעדט 'ניבול פה' פארלירט מען דעם 'טעם' אין לעבן.

ווען מען זעט א מענטש רעדן נישט איידל איז א סימן אז ער איז דורך און דורך פארפולט, אפילו פון אינדרויסן זעט ער אויס ווי א חשובער מענטש; אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן א): "מי שמדבר נבול-פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און", ווער עס רעדט ניבול פה איז א סימן אז זיין גאנצע קאפ איז פול מיט עבירות.

ביי מיר איז נישט דא קיין ערגערע זאך ווי רעדן ניבול פה! איך געדענק נאך שמועסן וואס איך האב געהערט אלס א קינד ווען איך בין געווען צוועלף יאר, פון מענטשן וואס היינט זענען זיי שיינע רבנים, פאלד

און אזוי האבן זיי אריין גיבראכט שוחד אין דער מדינה אריין און דורך דעם איז ביי זיי בלאָא גינאָארין די מראָה און סע איז ביי זיי טונקלי גינאָארין אין די אויגן. וואָרין אזוי שטייט בי השוחד יעור עיני חכמים. בלאָמר שוחד מאכט בלינד די אויגן. און אזוי האבן די קנעכט אריין גיבראכט ניאוף אין דער מדינה. און דורך דעם איז בלאָא גינאָארין דער ריח וואָרין דורך ניאוף ווערט בלאָא דער ריח.

דורך ניאוף ווערט מען אין פעס

דער גערונך גייט ארויף אויף פעס, וואס דער צאָרן קומט פון די נאז; דורך ניאוף ווערט מען אין פעס. אזוי ווי דער רבי זאָגט (שיחות הר"ו, סימן קפ"ד): "בהחטם יכולים להפיר הנואף", מען קען דערקענען א נואף דורך זיין נאז; איז מוהרא"ש זכרונו לברכה דאס מסביר אז דאס גייט ארויף אויף פעס. איינער וואס איז שטענדיג אין פעס, ער רעגט זיך, ער שרייט און צעברעכט זאכן, איז א סימן אז ער איז א נואף.

דער רבי זאָגט (ספר המדות אות נאוף, סימן מו): "הנואפים לרב הם מתנגדים לצדיקים", די וואס קריגן און שפעטן אויף צדיקים - זענען בעלי עבירה; אינדרויסן קען ער גיין אָנגעטון מיט א שיינע רעשוואַלקע, מיט שיינע געפּעפּטע הויזן און סטראַקעס, אָבער אינעווייניג איז דער מענטש פול מיט ניאוף. מוהרא"ש פלעגט אייביג זאָגן: "ווער עס רעדט קעגן צדיקים, ווער עס רעדט קעגן זיינע ספרים, קען ער שווערן מיט א ספר תורה איז יענער איז א נואף!" מען האט זיך אלץ געוואונדערט, "ענער קוקט דאך אויס צו זיין אן ערליכער איד?" אָבער צום סוף האט זיך אלץ ארויס געשטעלט דער אמת, עס האט אָנגעהויבן ארויס קומען די שלעכטע זאכן וואס די מענטשן טוען.

- **המשפּה פונעם שיעור וועט נאכפאלגן קומענדיגע וואך אם ירצה השם**

שרייבן זיי שוין אונטער אויף א קול קורא, און דעמאלט האבן זיי גערעדט עקלדיגע שמוציגע ווערטער, עד היום קען איך זיי נישט קוקן אין פנים, עס עקלט מיר זייער.

רוח הקודש צוזאמען מיט ניבול פּה...

דאס איז געווען איינע פון די סיבות פארוואס איך בין אָנגעקומען צו היכל הקודש; איך האב געהאט מענטשן וואס האבן מיר זייער שטארק געוואלט שלעפן צו א צווייטע פלאץ וואו עס איז פארהאן מופתים און אָפּענע רוח הקודש. איינער פון מיין משפּחה וואס איז מקורב צו עפעס א רבי, האט מיר נאכגעזאגט בשם זיין רבי ממש אָפּענע רוח הקודש, ער האט געוואוסט פּריוואטע זאכן פון מיר אינדערהיים, זאכן וואס זענען נאר צווישן מיר און מיין ווייב. אויך האב איך געהאט א שכן וואס האט געהאט פראבלעמען מיט די רעגירונג, איז ער געגאנגען צו יענעם רבי ווען ער איז פונקט געווען אין וויליאמסבורג, האט ער געבעטן מען זאל אים טראָגן אין מקוה, ער איז געגאנגען אין מקוה בשעת קיינער איז נישט דארט געווען, מען האט ארויס געהערט ווי ער שרייט קולות, ווען ער איז ארויס געקומען פון מקוה האט ער זיך אָנגערופן: "דו ביסט זכאי!" וְכָפַר הוּא, דעם קומענדיגן טאג איז פארגעקומען זיין משפּט און מען האט אים געפּסקעט אז ער איז פטור.

איך האב געזען וואו דער מענטש זעט אלעס! ממש אַזעלכע מעשיות וואס די מעשׂה ביכלעך דערציילן, איך בין דעמאלט געווען א פרישער אָנגערמאן האט מען מיר גרינג געקענט שלעפן צו זייער חבורה, בין איך אהין געגאנגען. ווען איך בין געגאנגען צו זייער חבורה האט מיר איין זאך געבאדערט, איך האב געהערט זיינע מענטשן רעדן ניבול פּה, מען רופט זיך אן דזשאַקס פון ניבול פּה, ווידער ווען איך בין געגאנגען צום בית המדרש 'היכל הקודש' האב איך נישט געהערט דערציילן קיין איין מופת פון מוהרא"ש, אָבער איך האב געזען אז תלמידי היכל הקודש זענען זויפערע מענטשן, זייער תמימות'דיג, מען רעדט דארט פון פשוט'ע זאכן ווי פון רעדן צום אייבערשטן, דאס האט מיר זייער געצויגן. איך האב געטראכט צו מיר, איך דארף נישט קיין רוח הקודש וואס גייט צוזאמען מיט ניבול פּה באצטליטא דרבנן!

רעד נישט קיין ניבול פּה!

אינגעלייט דארפן זיין זייער שטארק אין רעדן זויפער, אויב זענען דא מענטשן וואס רעדן שמוציג ביי דיין אַרבעט, אפילו נאר מיט רמזים, אפילו דו האסט דעם קלענסטן אמת צווישן גרויסע עשירים וואס פירן אן די גאנצע געשעפט, זאלסטו יענעם זאגן אן מוֹרָא: "רעד נישט קיין ניבול פּה!" ווערט נישט דערשראקן פון יענעם געלט, אפילו ער מאכט א חתונה פון צוויי מיליאן דאלער, איז ער א פשוט'ער משוגענער, אזוי ווי דער רבי זאָגט (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ס"ד) אז אלע עשירים זענען רופּם כפּולם משוגעים.

אפילו איינער וואס אַרבעט צוזאמען מיט, דארף מען אָנזאָגן די גוי'אישע אַרבעטער: "דו קענסט נישט רעדן שמוציג!" וועסטו זעט אז אפילו דער גוי וועט דיך אָנהייבן צו משמש זיין אזוי ווי מען באדינט א מלאך... ער וועט דיך אָנהייבן צו רעספּעקטירן.

בס"ד

היכל הקודש

בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

לעילו נשמת

האשה החשובה ברינדל דאכל

בת ר' גפתלי צבי הכהן ע"ה

נתנדב על ידי ידידינו מו"ה חיים זאנוויל

אפפעלדארפעד הי"ו

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
 845-351-9060 / 212-444-9169
 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 9090-320-438
 חיזוק יומי אימעיל chizkiyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 2876-630-347

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
 212-444-9191 / 845-351-0910
 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370